

Μητροπολίτης Ταργκόβιστε Νήφων: η ιεραποστολή αρχίζει από την ενορία

Ο Επικεφαλής της Ρουμανικής αντιπροσωπείας στους εορτασμούς των γενεθλιών του Αγιοτάτου Πατριάρχη Κυρίλλου αναφέρθηκε στους λόγους διδασκαλίας της θρησκείας στα Ρουμανικά σχολεία εδώ και χρόνια και τα θέματα που συζητούνται κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας της Πανορθόδοξου Συνόδου.

Σχετικά με τη νεολαία: πιστή και άπιστη

Κατά κάποιο τρόπο η Ρουμανία είναι μια τυχερή χώρα. Μετά από την πτώση του σοσιαλιστικού καθεστώτος οι άνθρωποι ήταν τόσο ενθουσιασμένοι ώστε το Κοινοβούλιο χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες ψήφισε νόμο για την υποχρεωτική διδασκαλία της χριστιανικής θρησκείας σε όλα τα δημόσια σχολεία. Αυτή τη στιγμή στη χώρα μας ο αριθμός των φοιτητών που παρακολουθούν το μάθημα θρησκευτικών ως βασικό, ανέρχεται σε 10 000, στα Πανεπιστήμια έχουμε 12 Θεολογικές Σχολές, δηλαδή νέοι και νέες πράγματι θέλουν να γίνουν εκπαιδευτικοί σε αυτό τον τομέα. Μόλις πρόσφατα ακούστηκαν κάποιες φωνές που απορούν για τη διδασκαλία μόνο του χριστιανισμού, και εισηγούνται τη διδασκαλία της συγκριτικής ιστορίας των θρησκειών, της κοσμικής ηθικής κλπ. Αλλά στη Ρουμανία 88% του πληθυσμού δηλώνουν Ορθόδοξοι χριστιανοί. Μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τη χώρα μας Ορθόδοξη.

Επίσης πιστεύω ότι δεν πρέπει να περιοριζόμαστε με αμιγώς θρησκευτική παιδεία και ιδιαίτερα στο έργο με τη νεολαία. Η Εκκλησία πρέπει να «συνοδεύει» τους νέους όχι μόνο στα σχολεία και τα Πανεπιστήμια, αλλά και στο περαιτέρω. Δεν επαρκεί μόνο η διδασκαλία της πίστεως. Το βασικό καθήκον είναι να φέρουμε έναν νέο να συμμετάσχει στη Λειτουργία. Αυτό είναι το ιδεώδες.

Στη Ρουμανία δρα ένας χριστιανικός φοιτητικός οργανισμός. Και όμως η πιστή νεολαία δεν είναι η μόνη νεολαία της χώρας. Συνέχεια αναζητούμε νέες μρφές της ιεραποστολής. Χρειάζονται και ταλαντούχοι και δημιουργικοί ιερείς. Η Ιεραποστολή πρέπει να αρχίζει από την ενορία.

Σχετικά με την Πανορθόδοξη Σύνοδο

Στην Εκκλησία μας από τον 8^ο αιώνα δεν συγκλήθηκαν οι Πανορθόδοξοι Σύνοδοι. Και γι' αυτό σε όλη την Ορθοδοξία αναμένουν βέβαια ότι πρέπει να συμβεί κάτι σημαντικό. Είναι της ουσίας η επιλογή θεμάτων για τη Σύνοδο. Άλλωστε προετοιμάζεται εδώ και σαράντα χρόνια, και οι σημερινές προκλήσεις μπορούν να διορθώσουν την ημερήσια διάταξη όχι βέβαια ολόκληρη, αλλά εν μέρει. Δε

μπορούμε να παραθεωρήσουμε θέματα παροχής αυτοκεφάλου σε μερικές Εκκλησίες καθώς και το θέμα των Διπτύχων. Όμως μπορούμε να επιτελούμε την αποστολή μας και χωρίς να τα έχουμε ληθεί, μπορούμε να ασχοληθούμε με αυτά και μετά την Πανορθόδοξη Σύνοδο.

Το σημαντικότερο όντως είναι ώστε η διαμόρφωση της ημερήσιας διάταξης να γίνει μόνο με τη συγκατάθεση όλων των Ορθόδοξων Εκκλησιών μετόχων της συγκληθησομένης Συνόδου. Εδώ οδηγούμαστε στ δεύτερο βασικό θέμα, το οποίο συζητήσαμε, δηλαδή τη μεθοδολογία λήψεως των αποφάσεων. Ορισμένοι εκπρόσωποι των κατά τόπους Εκκλησιών εισηγούνται την άρση της ομοφωνίας, δηλαδή της καθολικής συμφωνίας για να εφαρμόζεται η απλή πλειοψηφία. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας τάσσεται κατηγορηματικά κατά της άρσης. Αυτή η αρχή ως δημοκρατική διαδικασία αρμόζει καλώς για τις πολιτικές διαδικασίες. Ενώ εμείς έχουμε να κάνουμε με τις διαχρονικές αξίες, συζητώντας το θέμα της Συνόδου, και αυτό αλλάζει το παν. Η ομοφωνία είναι σημαντική για μάς ως σύμβολο των καλών σχέσεων μεταξύ των όλων Ορθόδοξων Εκκλησιών. Με αυτή την έννοια πρέπει να δώσουμε παράδειγμα στον κόσμο, ότι είμαστε αδέλφια και έχουμε βαθιές σχέσεις. Αυτός είναι ο λόγος διατί στα θέματα πνευματικότητας, πίστεως, λειτουργίας δε μπορούμε να προβούμε σε συμβιβασμούς και να λαμβάνουμε αποφάσεις με πλειοψηφία. Συνάμα η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας επιμένει στην εφαρμογή του δι' ομοφωνίας τρόπου λήψεως των αποφάσεων όχι μόνο στη μέλλουσα να συνέλθει Σύνοδο, αλλά και στο επίπεδο της προετοιμασίας.

Ένα άλλο σημείο είναι το θέμα της εκπροσώπησης των Εκκλησιών στη Σύνοδο. Δέν έχουμε ακόμα καταλήξει σε τελική συμφωνία επί του θέματος. Η Ρουμανική Εκκλησία πιστεύει ότι πρέπει να συμμετάσχουν όλοι οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι. Αυτό λέει η παράδοση. Εάν όχι όλοι οι Επίσκοποι, τότε τουλάχιστον όλοι οι επαρχιούχοι. Κατά τη γνώμη μας εδώ μπορεί να εφαρμόζεται η αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος της Εκκλησίας και ο αριθμός του ποιμνίου της. Εάν στη Σύνοδο συνέρχονται τυχαίως διάφοροι Επίσκοποι από διάφορες Εκκλησίες, αυτό δε θα αντανakλά την πραγματική εκκλησιαστική ζωή.